

LA GUERRA D'INDEPENDÈNCIA CONTRA EL FRANCÈS

La il·lustració és un corrent de pensament que qüestiona les bases de l'antic règim i es concreta amb el liberalisme polític.

Napoleó i Godoy van firmar el **tractat de Fontainebleau el 1807**, on s'acordava el repartiment de Portugal per intentar aïllar-la ja que era aliada de GB. Degut a les erràtiques polítiques de Godoy, va augmentar l'oposició contra aquest i es va produir la **conjura de l'Escorial** on el príncep Ferran i els seus aliats volien fer rei a aquest. Encara que això fracassà es va produir el **Motí d'Aranjuez el 1808** que fou una revolta popular contra Godoy (valido) i Carles IV que va provocar l'abdicació de Carles IV i la proclamació de Ferran VII com a rei. Napoleó, mentres, ocupa Espanya i convoca a Carles IV i Ferran VII per a les **abdicacions de Baiona el Maig de 1808**, de manera que atorguen la corona espanyola a Josep I Bonaparte. Tot això va desencadenar a la Guerra d'Independència que enfrontar els col·laboradors de Josep I i els patriotes endefensa de Ferran VII.

Per fer front als francesos el poble es va organitzar en Junes. Hi havi juntes ciutadanes d'armament i defensa, que eren de caràcter local i tenien la funció d'organitzar la resistència i recollir homes o armes entre d'altres. Per altra banda les Junes provincials que van assumir la sobirania i declaraven la guerra a Napoleó, apart, cercaven el suport de Gran Bretanya i reclamaven el retorn de Ferran VII. Aquestes juntes després es van agrupar en una Junta Central Suprema a l'Octubre de 1808, encarregada de dirigir el país. D'aquestes juntes destaquem els noms de Floridablanca i Jovellanos.

La Guerra d'Independència contra el francès es va desenvolupar entre els anys 1808-1814 i en distingim 3 etapes:

La primera etapa va desde Juny fins Novembre de 1808. Es va produir l'**aixecament popular del 2 de maig** que constitueix el primer exemple de revolució liberal de la història d'Espanya. Durant les abdicacions de Baiona es va aprofitar el buit de poder i es produirà una insurrecció popular on el poble mostrà una oposició enfront a l'ocupació Francesa dirigida per Murat. Tot i la dura repressió (els afusellaments del 3 de maig), les revoltes aviat es propagaren per tot el país frenant l'avanç de l'ocupació francesa. Es produeixen les primeres derrotes franceses a la batalla de Bruc i la de **Bailén**, les quals van evitar l'ocupació d'Andalusia. Per tant, això suposà la primera derrota de l'exèrcit napoleònic en tot Europa. Els francesos capturats foren enviats a l'illa de **Cabrera** que funcionà com a presó.

La segona des de Novembre de 1808 fins Juliol de 1812. Aquesta etapa està caracteritzada per la guerra de Guerrilles on el guerrillers espanyols dirigits per liberals com El Empecinado, Mina i Espoz, i per absolutistes com Merino. Controlaven les zones rurals mitjançant el factor sorpresa que causaren gran pèrdues i baixes a l'exèrcit francès. D'altre banda, Napoleó passà a dirigir l'exèrcit francès i dur el seu millor efectiu la Grand Armée. Així doncs, Napoleó ocupa la major part de la Península amb importants victòries a les batalles de Ocaña i Uclés. Així i tot, la resistència espanyola segueix, de manera que la Junta Central Suprema es refugia a Cadis, la qual fou la única ciutat espanyola que no va ser ocupada per França gràcies al suport dels britànics en mans de Wellington. Al 1810 es forma el consell de regència de Cadis i es convoquen corts per a organitzar la situació. De manera que es creen les Corts de Cadis i es va creant la Constitució de 1812.

La tercera s'inicia al Juliol de 1812 i acaba al Novembre de 1813. L'any 1812 Napoleó retira part de la Grand Armée per fer front a Rússia. Això és aprofitat i el juliol de 1812 hi ha una ofensiva angloespanyola a Salamanca i Josep I torna a fugir de Madrid. Es produeix la derrota de Napoleó a Rússia i això és aprofitat de manera que es va fer una contraofensiva angloespanyola comandada pel duc de **Wellington**. Per tant, es produiran tres victòries espanyoles importants a les batalles de los Arapiles al juliol 1812), i ja el 1813 l'exèrcit napoleònic fou derrotat a la batalla de Vitoria i a l'agost del 1813 fou vençut a San Marcial. Les tropes franceses es retiraren i Napoleó reconeixia Ferran VII com a rei d'Espanya i autoritzava el seu retorn al **tractat de Valençay, desembre de 1813**.

La guerra va tenir nombroses conseqüències: un gran nombre de morts, s'atura el comerç amb Amèrica i s'abandona el camp, exilis d' intel·lectual, i els militars entren en política... Però el més important fou que Ferran VII al 1814 deroga i anul·la la constitució de Cadis i es van formar juntes d'armament i defensa a Amèrica que van suposar l'inici del període d'emancipació de les colònies americanes.

En conclusió, la guerra del francès **marca l'inici de l'edat contemporània** espanyola i gràcies a les abdicacions de Baiona i les imposicions liberals que arriben a través de Josep I amb una serie de declaracions de drets pels espanyols, provoca la convocatòria de les corts de Cadis que es el primer exemple de liberalisme espanyol.